

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΗΣΤΑΚΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΗΡΤΣΕΚΗ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΧΡΗΣΤΑΚΗ.pdf

**Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:**

1η Συνοπτική.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

19/05/2025

**Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:**

2η συνοπτική.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

26/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Σχ. Έτος : 2024-2025 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ - ΠΕΔΙΟ Α2 Στοιχεία εκπαιδευτικού Χρηστάκη Αναστασία (ΠΕ70/Τμήμα Ένταξης) ΑΜ 610253 Κατά τη φετινή σχολική χρονιά, η εκπαιδευτικός κ. Χρηστάκη Αναστασία υποστήριξε συνολικά 13 μαθητές μέσα από εξατομικευμένα και ομαδικά προγράμματα παρέμβασης στο Τμήμα Ένταξης. Οι παρεμβάσεις σχεδιάστηκαν με βάση τις εξατομικευμένες ανάγκες των μαθητών, αξιοποιώντας τα Εξατομικευμένα προγράμματα τα οποία προσαρμόζονται και επαναπροσδιορίζονται ανάλογα με την πρόοδο και τις ανάγκες των παιδιών. Στο πλαίσιο αυτών των παρεμβάσεων, η εκπαιδευτικός υποστήριξε δύο μαθητές της Στ' τάξης (Στ'2), με παρόμοιες μαθησιακές δυσκολίες. Οι μαθητές είχαν πρόσφατες γνωματεύσεις από το ΚΕΔΑΣΥ, που περιελάμβαναν δυσγραφία, δυσορθογραφία, ΔΕΠΥ και δυσκολίες στα μαθηματικά και στην εκτέλεση κινητικών οδηγιών. Οι δύο παρακολουθήσεις πραγματοποιήθηκαν στις 19/5/2025 και στις 26/5/2025, με σχεδιασμένα διδακτικά σενάρια προσαρμοσμένα στις ανάγκες των δύο ανωτέρω μαθητών. Η εκπαιδευτικός προσέγγισε τη διδασκαλία των γνωστικών αντικειμένων με ευελιξία και παιδαγωγικό σχεδιασμό ακόμη και σε περιπτώσεις διαφοροποίησης της διδασκαλίας λόγω έκτακτων παραγόντων, όπως η απουσία μαθητή στη δεύτερη διδασκαλία (γλώσσα). Στην περίπτωση αυτή, αξιοποίησε την ευκαιρία για περαιτέρω εξατομίκευση, διατηρώντας αμείωτο το μαθησιακό ενδιαφέρον και ενδυναμώνοντας την αυτοαντίληψη του παρόντος μαθητή. Και στις δύο περιπτώσεις, η διδασκαλία βασίστηκε στις αρχές της βιωματικής μάθησης και της χρήσης ΤΠΕ επιτρέποντας τη σύνδεση του γνωστικού αντικειμένου με

προσωπικά βιώματα, την κινητοποίηση των πρότερων γνώσεων και την καλλιέργεια μεταγνωστικών δεξιοτήτων. Η ενεργοποίηση του μαθησιακού ενδιαφέροντος επιτεύχθηκε μέσω ερωτήσεων τύπου «τι, πώς, γιατί», ενώ η εκπαιδευτικός αξιοποίησε ποικιλία εργαλείων όπως: φυσικά και ψηφιακά υλικά, προσομοιώσεις, παιχνίδια ρόλων και διαδραστικές εφαρμογές (Wordwall, Kahoot), προσαρμοσμένα στο μαθησιακό προφίλ των παιδιών. Η μετάβαση από τον προφορικό στον γραπτό λόγο έγινε σταδιακά όπως στην περίπτωση του γλωσσικού μαθήματος με θέμα τα «Μουσεία», όπου η εκπαιδευτικός συνέδεσε δημιουργικά γραμματικές έννοιες με ρεαλιστικά σενάρια. Ενδεικτικό της παιδαγωγικής της επάρκειας είναι η ικανότητά της να δημιουργεί ένα θετικό και ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον, στο οποίο το λάθος αντιμετωπίζεται ως εργαλείο μάθησης και αυτορρύθμισης. Φράσεις ενθάρρυνσης και ενίσχυσης, όπως «Μπράβο, καλή ιδέα!», «Τι πιστεύεις ότι θα γινόταν αν...;» ή «Για δες καλύτερα, πού νομίζεις ότι έκανες λάθος;», βοήθησαν τους μαθητές να αναστοχαστούν, να ενισχύσουν την αυτοεκτίμησή τους και να ενεργοποιηθούν ως προς την κατάκτηση της γνώσης. Η πρώτη παρακολούθηση έλαβε χώρα με το γνωστικό αντικείμενο των Μαθηματικών και στο μάθημα «Επανάληψη στα είδη των γωνιών». Η εκπαιδευτικός σχεδίασε και υλοποίησε μια ιδιαίτερα επιτυχημένη βιωματική διδασκαλία, αξιοποιώντας την ενεργή συμμετοχή των μαθητών και τη σωματική έκφραση. Η έννοια της γωνίας προσεγγίστηκε με πολλαπλά μέσα: σχηματισμός γωνιών με το σώμα, εργασία με άμμο για κατασκευή γωνιών, χρήση γνώμονα και μοιρογνωμονίου, καθώς και επιτραπέζιες κάρτες. Το μάθημα εμπλουτίστηκε με ερωτήσεις όπως: «Τι σου θυμίζει αυτή η εικόνα;», «Πώς μπορούμε να συγκρίνουμε δύο γωνίες;» κ.λπ., που συνέδεσαν τη νέα γνώση με την καθημερινή εμπειρία των μαθητών. Η αίσθηση επιτυχίας, η συνεργασία και η εναλλαγή κιναισθητικών και νοητικών δραστηριοτήτων ενίσχυσαν την ενεργή συμμετοχή και προήγαγαν την ουσιαστική κατανόηση των εννοιών. Οι συνεχείς ενισχυτικές φράσεις, όπως «Καλή ιδέα, για δοκίμασέ την!», «Τι πιστεύεις ότι θα γινόταν αν...;», «Μπορείς να το κάνεις;», «Για σχημάτισέ μου με το σώμα σου μια αμβλεία γωνία», «Μπράβο, έξυπνη ιδέα!», σε συνδυασμό με το χαμόγελο, τη θετική στάση και την ενθάρρυνση από την εκπαιδευτικό, συνέβαλαν σημαντικά στην ενίσχυση της αυτοεκτίμησης των μαθητών και στη διατήρηση ενός ασφαλούς και υποστηρικτικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Οι στοχευμένες ερωτήσεις τύπου «πώς, τι, γιατί» και η εμψυχωτική παρουσίαση του λάθους ως ευκαιρίας μάθησης και ανάπτυξης της προσοχής, με φράσεις όπως «Χμ... Για δες καλύτερα, τι έκανες λάθος και πες μου το γιατί», καθοδήγησαν τους μαθητές να εντοπίσουν το λάθος τους και να αναγνωρίσουν την αιτία, ώστε να προχωρήσουν σε αυτορρύθμιση. Μέσα από τη δημιουργία ενός ασφαλούς και υποστηρικτικού περιβάλλοντος, όπου το λάθος δεν τιμωρήθηκε αλλά μετατράπηκε σε ευκαιρία ενδοσκόπησης και εξέλιξης, ενισχύθηκε η μεταγνωστική ικανότητα των μαθητών, προωθήθηκε η αυτορρύθμιση και καλλιεργήθηκε η αντίληψη ότι είναι και οι ίδιοι οι μαθητές συνυπεύθυνοι για τη δική τους μαθησιακή διαδικασία. Τα παιδιά, μέσω της καθοδηγούμενης αυτής ενθάρρυνσης, δεν έμειναν απλώς παθητικοί δέκτες, αλλά συμμετείχαν ενεργά. Η χρήση του Wordwall και του Kahoot στο τέλος του μαθήματος αξιοποίησε το στοιχείο της ανατροφοδότησης με παιγνιώδη και αποδραματοποιημένο τρόπο. Οι μαθητές συμμετείχαν ενεργά, κατέθεταν απόψεις, εξηγούσαν τις επιλογές τους και τεκμηριώναν τις απαντήσεις τους. Η δεύτερη παρακολούθηση πραγματοποιήθηκε στο μάθημα της Γλώσσας, με θέμα τα μουσεία. Η αρχική πρόβλεψη αφορούσε συνεργατική εργασία μεταξύ δύο μαθητών, ωστόσο λόγω απουσίας του ενός, η εκπαιδευτικός επανασχεδίασε το μάθημα σε πραγματικό χρόνο, διατηρώντας ακέραιη τη δυναμική του. Το μάθημα δομήθηκε γύρω από μία προσομοίωση, κατά την οποία ο μαθητής κλήθηκε να δώσει οδηγίες σε έναν τουρίστα ώστε να φτάσει στο Μουσείο της Ακρόπολης. Με τη βοήθεια φυσικού και ψηφιακού χάρτη, ο μαθητής καθοδήγησε τον «τουρίστα» χρησιμοποιώντας ρήματα και φράσεις προσανατολισμού. Ερωτήσεις όπως: «Τι σου άρεσε σε αυτά που είπες;», «Ποιο σημείο ήταν πιο ξεκάθαρο στις οδηγίες και γιατί;» «Υπήρχε κάτι που θα ήθελες να πεις διαφορετικά;» ενίσχυσαν τη μεταγνωστική επίγνωση, την αναστοχαστική διάθεση και την ανάπτυξη στρατηγικών μάθησης. Η δραστηριότητα εξελίχθηκε με προοδευτική καθοδήγηση προς την αυτονομία και ακολούθησε σύνδεση με γραμματικούς τύπους (παθητική – ενεργητική φωνή, παθητική – ενεργητική σύνταξη) μέσω παιχνιδιού Wordwall και πίνακα αναφοράς. Η θετική εμπειρία του μαθητή ήταν εμφανής. Καθώς προχωρούσε η δραστηριότητα, ο μαθητής χαμογελούσε συνεχώς, ένιωθε σίγουρος για τον εαυτό του και η στάση του έδειχνε περηφάνια για όσα κατάφερε. Η εκπαιδευτικός παρατηρούσε συχνά το βλέμμα του γεμάτο αυτοπεποίθηση και ικανοποίηση. Η διδασκαλία, αν και τροποποιημένη λόγω απουσίας μαθητή, διατήρησε ατόφια τη δυναμική της. Ο μαθητής ενεργοποιήθηκε γνωστικά, συναισθηματικά και κοινωνικά. Η εκπαιδευτικός λειτούργησε ως εμψυχώτρια, καθοδηγήτρια και συνοδοιπόρος του μαθητή, καθώς ανέλαβε σε διάφορες δραστηριότητες τον ρόλο που θα είχε ο άλλος μαθητής. Σημαντικό στοιχείο και των δύο παρακολουθήσεων ήταν η συστηματική ενθάρρυνση των μαθητών για ανάληψη πρωτοβουλιών, η θετική ανατροφοδότηση και η εμπλοκή τους σε αυθεντικές μαθησιακές καταστάσεις που προσομοιάζαν την πραγματική ζωή. Η διδασκαλία της δεν περιορίστηκε στην αντιμετώπιση των μαθησιακών δυσκολιών, αλλά διαμόρφωσε ένα πλαίσιο στο οποίο ο μαθητής αισθάνεται ικανός, ασφαλής, δημιουργικός και υπεύθυνος για τη μάθησή του. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη διαχείριση του ψυχοσυναισθηματικού κλίματος της τάξης. Η εκπαιδευτικός φρόντισε να ξεκινά το μάθημα με προσωπικές αναφορές και συνδέσεις με την καθημερινότητα, δημιουργώντας συνθήκες αποδοχής, ασφάλειας και αυθεντικής επικοινωνίας. Ο τρόπος με τον οποίο παρατηρούσε και ανταποκρινόταν στις συναισθηματικές ανάγκες των μαθητών συνέβαλε καθοριστικά

στην ενίσχυση της αυτοπεποίθησης και της εσωτερικής παρακίνησης. Εν κατακλείδι, η διδασκαλία της εκπαιδευτικού χαρακτηρίστηκε από συνέπεια, παιδαγωγική επάρκεια και δημιουργικότητα, ανταποκρινόμενη πλήρως στις αρχές της διαφοροποιημένης και συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Μέσα από μεθοδικό σχεδιασμό, ευέλικτη προσαρμογή και γνώση των μαθησιακών και ψυχοκοινωνικών αναγκών των μαθητών, καλλιεργήθηκε ένα περιβάλλον εμπιστοσύνης, αυτενέργειας και στήριξης της μάθησης. Το έργο της κρίνεται «εξαιρετικό», καθώς δεν περιορίστηκε στη διαχείριση των δυσκολιών, αλλά ανέδειξε τις δυνατότητες των μαθητών ενισχύοντας ουσιαστικά τη γνωστική και συναισθηματική τους ανάπτυξη.